

ПРИДОНЕСИ ЗА ПОДОБАР ПРЕВОД [CISG]

македонски јазик	
 Република Македонија	
Ehemalige jugoslawische Republik Mazedonien	Former Yugoslav Republic of Macedonia
Mazedonisch	Macedonian
Bereitgestellt von Professor Dr. Heinz Albert Friehe, Rechtsanwalt, Salzgitter (Deutschland)	Provided by Professor Heinz Albert Friehe, LL.D., attorney-at-law, Salzgitter (Germany)
Darbietung:	Presentation:
<p>A. Elektronischer Text</p> <p>Erstellt hat den Text Professor Dr. Jovanka Biljan, St. Kliment Ohridski University - Bitola - Faculty of Tourism and Hospitality – Ohrid. Damit sind alle 39 Texte des CISG in elektronischer Fassung verfügbar.</p> <p>Der Verfasser dankt gern für diese Unterstützung.</p> <p>B. Gescannter Text</p>	<p>A. Electronic format</p> <p>The format has been produced by Professor Dr. Jovanka Biljan, St. Kliment Ohridski University - Bitola - Faculty of Tourism and Hospitality – Ohrid. Therewith all 39 CISG texts are available electronically.</p> <p>The author sincerely acknowledges this support.</p> <p>B. Scanned text</p>
<p>Die ehemalige Sozialistische Föderative Republik Jugoslawien (SFRJ) trat dem UN-Kaufrecht mit Wirkung ab 01.01.1988 bei.</p> <p>Das Übereinkommen wurde amtlich in sechs Sprachen - Albanisch, KroatoSerbisch, Mazedonisch, Serbokroatisch, Slowenisch und Ungarisch - übersetzt. Die SFRJ verkündete sie mit der englischen Originalfassung in entsprechend sechs Ausgaben des „Amtsblatt: Internationale Verträge“ Nr. 10/1984 vom 31.12.1984. Dargestellt wurden die einzelnen Sprachen in Synopse mit der englischen Fassung.</p> <p>Die ehemalige jugoslawische Republik Mazedonien, als einer der Nachfolgestaaten der SFRJ, hat die amtliche mazedonische Übersetzung von 1984 (Schrift: kyrillisch) beibehalten.</p>	<p>The accession of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia (SFRY) to the Convention entered into force on 01.01.1988.</p> <p>The Convention was officially translated in six languages: Albanian, CroatoSerbian, Hungarian, Macedonian, Serbo-Croatian and Slovenian. SFRY promulgated these texts together with the authentic English text in six issues of “Official Gazette: International Agreements” no. 10/1984 of 31.12.1984. Each version was presented as synopsis of the English authentic text and the respective official translation.</p> <p>The Former Yugoslav Republic of Macedonia, being one Successor State of SFRY, has retained the official Macedonian translation of 1984 (Script: Cyrillic).</p>
Version: 04/2010, rev. 05/2011 + 05/2012 + 02/2013	

**КОНВЕНЦИЈА
НА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ ЗА ДОГОВОРИТЕ ЗА МЕЃУНАРОДНА
ПРОДАЖБА НА СТОКИ**

Државите членки на оваа конвенција, имајќи ги предвид општите цели наведени во резолуциите за воспоставување нов меѓународен економски поредок, што Генералното собрание ги усвои на своето шесто специјално заседание, сметајќи дека развојот на меѓународната трговија врз основи на еднаквост и заемна корист е значаен елемент за унапредување на пријателските односи меѓу државите, оценувајќи дека усвојувањето на еднообразни правила, што би се применувале врз договорите за меѓународна продажба на стоки, а што би ги зеле предвид различните општествени, стопански и правни системи, би придонело за отстранување на правните препреки во меѓународната трговија и во унапредувањето на развојот на меѓународната трговија, се согласија за долунаведеното:

**ДЕЛ I
ОБЛАСТ НА ПРИМЕНА И ОПШТИ ОДРЕДБИ
ГЛАВА I
ОБЛАСТ НА ПРИМЕНА**

Член 1

(1) Оваа конвенција се применува врз договорите за продажба на стоки склучени меѓу страните што имаат свои седишта на територии на различни држави:

(а) кога тие држави се држави договорнички; или

(б) кога правилата на меѓународното приватно право упатуваат на примена на правото на една држава договорничка.

(2) Фактот што страните имаат свои седишта во разни држави нема да се земе предвид ако тоа не произлегува од договор, или од поранешно работење, меѓу страните или од известување што тие го дале во кое и да било време, пред или за време на склучувањето на договорот.

(3) Ни државјанството на страните, како ни граѓанскиот или трговскиот карактер на страните или договорите не се земаат во предвид при примената на ова конвенција.

Член 2

Оваа конвенција не се применува врз продажбите:

(а) на стоки купени за лична или семејна употреба или за потреби на домаќинството, освен ако продавачот во кое и до било време, пред или во моментот на склучувањето на договорот, не знаел ниту морал да знае дека стоките се купуваат за таква употреба;

(б) на јавна лицитација;

(ц) во случај на заплена или некоја друга постапка од страна на судските власти;

(д) на хартии од вредност и на пари;

(е) на бродови, глисери на воздушна перница и воздухоплови;

(ф) на електрична енергија.

Член 3

(1) Како договори за продажба се сметаат и договорите за испорака на стоки што треба да се изработат или да се произведат, освен ако страната што ги нарачала стоките презела обврска да испорача суштествен дел од материјалите потребни за таа изработка или производство.

(2) Оваа конвенција не се применува врз договорите во кои претежен дел од обврските на страната што испорачува стоки се состои во извршување на некоја работа или во давање на некои услуги.

Член 4

Со оваа конвенција се регулира само склучувањето на договор, а продажба и правата и обврските на продавачот на купувачот што произлегуваат од таков договор, Посебно, освен ако со оваа конвенција не е изречено поинаку предвидено, таа не се однесува на:

- (а) полноважноста на договор и на кои и да било од неговите одредби или обичаи;
- (б) дејството што договор би можел да го има врз сопственоста на продадените стоки.

Член 5

Оваа конвенција не се применува врз одговорноста на продавачот за смрт или телесна повреда што стоките би му ги предизвикале на кое и да било лице.

Член 6

Страните можат да ја исклучат примената на оваа конвенција или, под резерва од одредбите на член 12, да отстапат од која и да било од нејзините одредби или да го изменат нивното дејство.

ГЛАВА II ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 7

(1) При толкувањето на оваа конвенција ќе се води сметка за нејзиниот меѓународен карактер и за потребата да се унапреди еднообразноста на нејзината примена и почитувањето на совесноста во меѓународната трговија.

(2) Прашањата што се однесуваат на материите уредени со оваа конвенција, а што не се изречно решени во неа, ќе се решаваат според општите начела врз кои оваа конвенција почива или, во отсуство на тие начела, според правото меродавно врз основа на правилата на меѓународното приватно право.

Член 8

(1) Во смисла на оваа конвенција, изјавите и други однесувања на едната страна ќе се толкуваат во согласност со нејзината намера кога другата страна ја знаела таа намера или кога таа намера не можела да и биде непозната.

(2) Ако претходниот став не може да се примени, изјавите и други однесувања на едната страна ќе се толкуваат онака како што разумно лице со исти својства како другата страна би ги сфатило во исти околности.

(3) При утврдувањето на намерата на едната страна или на сфаќањата што би ги имало разумно лице, ќе се води сметка за сите релевантни околности на случајот, вклучувајќи ги нивните преговори, практиката што страните меѓусебно ја воспоставиле, обичаите и секое подоцнежено однесување на страните.

Член 9

(1) Страните се врзани со обичаите со кои се согласиле како и со практиката воспоставена меѓу нив.

(2) Ако поинаку не е договорено се смета дека страните молкома го подложиле својот договор или неговото склучување на обичајот што им бил познат или што морал да им биде познат и поршироко е познат во меѓународната трговија и редовно го почитувзат договорните страни во договорите од ист вид во односната струка.

Член 10

Во смисла на оваа конвенција:

(а) ако едната страна има повеќе седишта, се зема предвид седиштето што има најтесна врска со договорот и со неговото извршување, имајќи ги предвид околностите што им биле познати на страните или што страните ги имале предвид во кое и да било време или во моментот на склучувањето на договорот;

(б) ако едната страна нема седиште, ќе се земе предвид нејзиното редовно престојувалиште.

Член 11

Договорот за продажба не мора да се склучи ниту да се потврди во писмена форма ниту е подложен на кои и да било други барања во поглед на формата. Тој може да се докажува на кој и да било начин, вклучувајќи и сведоци.

Член 12

Која и да било одредба од член 11, член 29 или Дел II на оваа конвенција со која се дозволува договор за продажба да се склучи, измени или спогодбено да се раскине или понуда, прифаќање или друга индикација за намерата да се сторат на некој друг начин, а не во писмена форма, нема да се примени во случај кога која и да било страна има свое седиште во државата договорничка што дала изјава врз основа на член 96 од оваа конвенција. Страните неможат да отстапат од овој член нли да го изменат неговото дејство.

Член 13

Во смисла на оваа конвенција изразот „писмено“ опфаќа телеграма и телекс.

ДЕЛ- II СКЛУЧУВАЊЕ НА ДОГОВОР

Член 14

(1) Предлог за склучување договор упатен до едно или повеќе определен лица претставува понуда, ако е доволно определен ако укажува на намера на понудувачот да се обврзе во случај на прифаќање. Предлогот е доволно определен ако ги означува стоките и ако изречно или малкома го утврдува количеството и цената или содржи елементи за нивното утврдување.

(2) Предлог упатен до неопределен број лица ќе се смета само како покана да се направат понуди, освен ако лицето што прави таков предлог јасно не укаже на спротивното.

Член 15

(1) Понудата произведува дејство од моментот кога ќе стигне до понудениот.

(2) Понудата, дури и кога е неотповиклива, може да се повлече ако повлекувањето стигнало до понудениот пред или во исто време кога и понудата.

Член 16

(1) Се додека не се склучи договорот, понудата може да се отповика, ако отповикот стигне до понудениот пред тој да го испратил своето прифаќање.

(2) Понудата, меѓутоа, не може да се отповика

(а) ако во неа е назначено, било со тоа што е определен рокот за прифаќање или на друг начин, дека е неотповиклива;

(б) ако понудениот разумно верувал дека понудата е неотповиклива и се однесувал согласно со тоа.

Член 17

Понудата, дури и кога е неотповиклива, престанува да важи кога изјавата за нејзиното одбивање ќе стигне до понудувачот.

Член 18

(1) Изјавата или друго однесување на понудениот кое укажува на согласност со понудата се смета за прифаќање. Молчење или неправеење, самите по себе, не значат прифаќање.

(2) Прифаќањето на понуда произведува дејство од моментот кога изјавата за согласност ќе стигне до понудувачот. Прифаќањето ќе биде без дејство ако изјавата за согласност не стигне до понудувачот во рокот што тој го определил или, ако не определил рок, во разумен рок, водејќи сметка за околностите на работата и за брзината на средствата за комуникација што ги користел понудувачот. Усната понуда мора да биде прифатена веднаш, освен ако околностите не укажуваат на спротивното.

(3) Меѓутоа, ако врз основа на понудата, на практиката што страните меѓусебно ја воспоставиле или на обичајот, прифаќањето на понудениот може да биде изразено со извршување на некое дејствие, како што е она кое се однесува на испраќање стоки или плаќање на цена без известување на понудувачот, прифаќањето произведува дејство во моментот кога дејствието е извршено, под услов тоа да е извршено во роковите предвидени во претходниот став.

Член 19

(1) Одговорот на понуда кој укажува на прифаќање, а кој содржи додатоци, ограничувања или други измени е одбивање на понудата и претставува обратна понуда.

(2) Меѓутоа, одговорот на понуда кој укажува на прифаќање, но кој содржи дополнителни или различни услови што суштински не ги менуваат условите на понудата претставува прифаќање, освен ако понудувачот без неоправдано одлагање не стави приговор на разликите усно или не испрати известување во таа смисла. Ако тој така не постапи, договорот е склучен според содржината на понудата го измените што се наоѓаат во прифаќањето.

(3) Дополнителните или различните услови што се однесуваат, меѓу другото, на цената, плаќањето, квалитетот и количеството на стоките, местото и времето на испораката, обемот на одговорноста на едната договорна страна во однос на другата или на решавањето на спорови, ќе се смета дека суштински ги менуваат условите на понудата.

Член 20

(1) Рокот за прифаќање што го определил понудувачот во телеграма или во писмо, почнува да тече од моментот кога телеграмата е предадена за испраќање или од датумот што го носи писмото или, во недостиг на датум на писмото, од датумот што се наоѓа на пликот. Рокот за прифаќање што го определил понудувачот по телефон, со телекс или со други непосредни средства за соопштување почнува да тече од моментот кога понудата ќе стигне до понудениот.

(2) Официјалните празници и неработните денови што паѓаат во времето определено за прифаќање се засметуваат во тоа време. Меѓутоа, ако известувањето за прифаќање не може да се врати на адресата на понудувачот на последниот ден од рокот поради официјален празник или неработен ден во местото на понудувачот, рокот се продолжува до првиот нареден работен ден.

Член 21

(1) Прифаќањето извршено со доцнење сепак произведува дејство на прифаќање, ако понудувачот без одлагање усно го известува за тоа понудениот или му испрати известување во таа смисла.

(2) Ако од писмо или од друг писмен документ што содржи задоцнето прифаќање се гледа дека тоа било испратено во такви околности што до понудувачот би стигнало на време неговиот пренос да бил редовен, задоцнетото прифаќање ќе произведе дејство на прифаќање, освен ако понудувачот без одлагање усно го извести понудениот дека смета оти понудата се изгаснала или ако во таа смисла му испрати известување.

Член 22

Прифаќањето може да се повлече ако повлекувањето стигне до понудувачот пред или во моментот кога прифаќањето би произвело дејство.

Член 23

Договор за продажба е склучен во моментот на прифаќање на понуда во согласност со одредбите од оваа конвенција.

Член 24

Во смисла на овој дел на Конвенцијата понуда, изјава за прифаќање или кое и да било друго изразување на намера „стигнале“ до примачот, ако му се соопштени усно или на друг начин му се врачени нему лично или се предадени во неговото седиште или на неговата поштенска адреса или, ако нема седиште, односно поштенска адреса, во неговото редовно престојувалиште.

ДЕЛ III ПРОДАЖБА НА СТОКИ ГЛАВА I ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 25

Повреда на договорот што ќе стори едната страна ќе се смета како суштествена ако со неа и се предизвикува таква штета на другата страна што суштински ја лишува од она што оправдано очекувала од договорот, освен ако таквата последица не ја предвидела страната што ја прави повредата, ниту би ја предвидело разумно лице со исти својства во исти околности.

Член 26

Изјава за раскинување на договор има дејство единствено ако не е известена другата страна.

Член 27

Освен ако во овој дел на Конвенцијата изречно предвидено поинаку, кога едната страна некое известување, барање или друго соопштение дала или сторила во согласност со овој дел на начин кој се смета за соодветен во дадените околности, задоцнувањето или грешката во преносот на соопштението или фактот дека соопштението не стигнало, не ја лишува таа страна од правото да се повикува на тоа соопштение.

Член 28

Ако, во согласност со одредбите од оваа конвенција, едната страна има право да бара извршување на некоја обврска од другата страна, судот не е должен да донесе пресуда за извршување во натура, освен ако тоа би го сторил според правилата на своето сопствено право за слични договори за продажба на кои оваа конвенција не се однесува.

Член 29

Договор може да се измени или раскине со проста спогодба на страните. Писмен договор што содржи одредба со која се предвидува секоја измена или раскинување да мораат да бидат сторени во писмена форма не може да биде изменет поинаку или раскинат

спогодбено. Сепак, договорната страна, поради своето однесување може да го изгуби правото да се повикува на таква одредба, ако другата страна се потпрела врз таквото однесување.

ГЛАВА II ОБВРСКИ НА ПРОДАВАЧОТ

Член 30

Продавачот е должен на начинот утврден со договорот и со оваа конвенција, да ги испорача стоките, да ги предаде документите што се однесуваат на стоките и да ја пренесе сопственоста над стоките.

О т с е к I

Испорака на стоки и предавање на документи

Член 31

Ако продавачот не е должен да ги испорача стоките во некое друго определено место, неговата обврска за испорака се состои:

(а) ако според договорот за продажба стоките треба да се превезат во предавање на стоките на првиот превозник заради доставување до купувачот;

(б) ако во случаи на кои претходната точка не се однесува, предмет на договорот се индивидуално определени предмети, или предмети определени според род што треба да се издвојат од определена маса или треба да се произведат или изработат, а во времето на склучувањето на договорот страните знаеле дека стоките се во определено место или дека треба да се изработат или произведат во определено место во ставање на стоките на располагање во тоа место;

(ц) во сите други случаи - во ставање на стоките на располагање на купувачот во местото во кое продавачот во моментот на склучувањето на договорот имал свое седиште.

Член 32

(1) Ако продавачот, во согласност со договорот или со оваа конвенција, му ги предаде стоките на превозник, а стоките не се јасно идентифицирани како стоки наменети за извршување на договорот со обележување на нив, во документите за превоз или на друг начин, продавачот е должен да му испрати на купувачот известување за испраќањето со кое поблиску се определуваат стоките.

(2) Ако продавачот е должен да се погрижи за превозот на стоките, тој мора да ги склучи сите договори што се потребни за превозот на стоките до определеното место со превозни средства што во дадените околности се соодветни и под услови што се вообичаени за тој вид превоз.

(3) Ако продавачот не е должен да ги осигура стоките при превозот, тој е обврзан да му ги достави на купувачот по негово барање сите расположиви податоци што му се потребни за да може да ги осигура стоките.

Член 33

Продавачот е должен да ги испорача стоките:

(а) ако датумот е определен или може да се определи врз основа на договорот - на тој датум;

(б) ако временскиот период е определен или може да се определи врз основа на договорот - во кое и да било време во рамките на тој период, освен ако околностите не укажуваат дека купувачот бил овластен да го определи датумот; или

(ц) во секој друг случај, во разумен рок по склучувањето на договорот.

Член 34

Ако продавачот е должен да ги предаде документите што се однесуваат на стоките, тој мора да ги предаде во времето, на местото и во формата што се предвидени со договорот. Ако ги предаде документите пред тој рок продавачот може, се до тој рок, да го поправи секој недостаток на сообразноста во документите, под услов ова негово право да не предизвикува за купувачот ни неразумни непогодности ни неразумни трошоци. Купувачот, меѓутоа го задржува правото да бара надоместување на штетата предвидена со оваа конвенција.

Отсек II

Сообразност на стоките и правата или побарувања на трети лица

Член 35

(1) Продавачот е должен да ги испорача стоките во количество, квалитет и вид како што тоа е предвидено со договорот и пакувани или заштитени на начин предвиден во договорот.

(2) Освен ако страните се спогодиле поинаку, се смета дека стоките не се сообразни со договорот доколку:

(а) не се погодни за целите за кои стоките од ист вид вообичаено се користат;

(б) не се погодни за особената цел што на продавачот изречно или молкома му е ставена на знаење во времето на склучувањето на договорот, освен кога околностите укажуваат дека купувачот не се потпрел нити било разумно да се потпре врз стручноста и просудувањето на продавачот;

(ц) не поседуваат квалитети на стоки кои продавачот му ги предложил на купувачот во вид на мостра или модел;

(д) не се пакувани или заштитени на начин вообичаен за такви стоки или, а ако таков начин не постои - на начин што е соодветен да ги запази и заштити стоките.

(3) Продавачот нема да одговара врз основа на точ. (а) до (д) од претходниот став за каква и да било несообразност на стоките ако во времето на склучувањето на договорот купувачот знаел за таа несообразност или таа не можела да му биде непозната.

Член 36

(1) Продавачот одговара во согласност со договорот и со оваа конвенција за секој недостаток на сообразноста што постоел во моментот на преминувањето на ризикот врз купувачот, дури и ако недостатокот на сообразноста станал очевиден подоцна.

(2) Продавачот исто така е одговорен за секој недостаток на сообразноста што се појавил по моментот утврден во претходниот став, а што може да се припише на повреда на која и да било негова обврска, вклучувајќи повреда на гаранција за тоа дека за некое време ќе останат погодни за нивната редовна или особена цел или деха ќе задржат определени својства или карактеристики.

Член 37

Ако стоките ги предаде пред истекот на рокот за испорака продавачот може, до датумот определен за испорака, да го испорача делот или количеството што недостига или да ги замени несообразните стоки со нови сообразни стоки или да го отстрани недостатокот на сообразноста на испорачаните стоки, под услов ова негово право да не предизвикува за купувачот ни неразумни непогодности ни неразумни трошоци. Купувачот, меѓутоа, го задржува правото да бара надоместување на штетата предвидено со оваа конвенција.

Член 38

(1) Купувачот е должен да ги прегледа стоките или да ги даде на преглед во што е можно пократок рок, зависно од околностите.

(2) Ако договорот предвидува превоз на стоките, прегледот може да се одложи до стигнување на стоките во местото на определување.

(3) Ако купувачот, во текот на превозот на стоките, го променил правецот или ги испратил понатаму, а притоа не постоела разумна можност да ги прегледа и ако на продавачот во моментот на склучувањето на договорот му била позната или морала да му биде позната можноста за оваа измена на правецот или за натамошното испраќање, прегледот на стоките може да се одложи до втасувањето на стоките во новото место на определување.

Член 39

(j) Купувачот го губи правото да се повикува на недостаток на сообразноста на стоките, ако за тоа не му испратил на продавачот известување во кое ја навел природата на недостатокот во разумен рок, од моментот кога го открил или морал да го открие.

(2) Купувачот во секој случај го губи правото да се повика на недостаток на сообразноста на стоките, ако за него не го известил продавачот најдоцна во рок од две години, сметајќи од денот на стварното предавање на стоките на купувачот, освен кога тој рок е несогласен со рокот во договорната гаранција.

Член 40

Продавачот нема право да се користи со одредбите од чл. 38 и 49 кога недостатокот на сообразноста се однесува на фактите што му биле познати или што не можеле да му бидат непознати, а тој не му ги открил на купувачот.

Член 41

Продавачот е должен да ги испорача стоките слободни од право или од побарување на трето лице, освен ако купувачот се согласил да ги прими стоките под тие услови. Меѓутоа, ако таквото право или побарување се заснова врз индустриска или друга интелектуална сопственост, оваа обврска на продавачот се регулира со член 42.

Член 42

(1) Продавачот е должен да ги испорача стоките слободни од секое право или од побарување на трето лице што се засноваат врз индустриска или друга интелектуална сопственост, а во моментот на склучувањето на договорот му биле познати или не можеле да му бидат непознати, под услов правото или побарувањето да се заснова врз индустриска или друга интелектуална сопственост:

(а) според правото на државата во која стоките понатаму ќе се продаваат или на друг начин користат, ако страните во времето на склучувањето на договорот имале предвид дека стоките понатаму ќе се продаваат или на друг начин користат во таа држава, или

(б) во секој друг случај, според правото на државата во која купувачот има свое седиште.

(2) Обврската на продавачот врз основа на претходниот став не се однесува на случаите во кои:

(а) во моментот на склучувањето на договорот купувачот знаел или не можело да му биде непознато постоењето на такво право или побарување; или

(б) таквото право или побарување се последица од постапувањето на продавачот според техничките планови, цртежи, формули или други слични спецификации што му ги доставил купувачот.

Член 43

(1) Купувачот го губи правото да се користи со одредбите од член 41 или член 42 доколку за правото или побарувањето на трето лице не му доставил на продавачот во разумен рок известување во кое ја навел нивната природа откако узнал или морал да узнае за постоењето на такво право или побарување.

(2) Продавачот нема право да се користи со одредбите од претходниот став, ако знаел за правото или побарувањето на трето лице и. за нивната природа.

Член 44

Без оглед на одредбите од став 1 на член 39 и од став 1 на член 43, купувачот може да ја намали цената во согласност со член 50 или да бара надоместување на штетата, освен за изгубената добивка, ако има разумно оправдание што не го испратил бараното известување.

Отсек III

Средства со кои располага купувачот во случај на повреда на договорот од страна на продавачот

Член 45

(1) Ако продавачот не изврши која и да било своја обврска што ја има врз основа на договорот или на оваа конвенција, купувачот може:

(а) да се користи со правата предвидени во чл. 46 до 52;

(б) да бара надоместување на штетата, предвидено во чл. 74 до 77.

(2) Купувачот не е лишен од правото да бара надоместување на штетата макар што се послужил со друго средство.

(3) Ако купувачот се користи со средство што е предвидено за повреда на договорот, судот или арбитражата не можат да му одобрат на продавачот продолжување на рокот.

Член 46

(1) Купувачот може да бара од продавачот извршување на неговите обврски, ако не се користи со некое средство што би било спротивно на таквото барање.

2) Ако стоките не се сообразни со договорот, купувачот има право да бара испорака на други стоки како замена само ако недостатокот на сообразноста претставува суштествена повреда на договорот, а барањето за замена е сторено било истовремено со известувањето дадено врз основа на член 39 или во разумен рок по тоа известување.

(3) Ако стоките не се сообразни со договорот, купувачот може да бара од продавачот да го отстрани недостатокот со поправка, освен ако тоа би било неразумно земајќи ги предвид сите околности. Барање за поправка мора да се направи било истовремено со известувањето дадено врз основа на член 39 или во разумен рок по тоа известување.

Член 47

(1) Купувачот може да му определи на продавачот додатен рок со разумна должина за извршување на неговите обврски.

(2) Освен ако купувачот прими известување од продавачот дека тој нема да ги изврши своите обврски до истекот на тој рок купувачот не може во тој рок да се користисо кое и да било средство предвидено за повреда на договорот. Купувачот, меѓутоа не го губи поради тоа правото да бара, надоместување на штетата поради доцнење на продавачот.

Член 48

(1) Ако тоа не е во спротивност со член 49, продавачот може, дури и по истекот на рокот за испорака, на свој трошок да го отстрани секое неизвршување на своите обврски, ако е во состојба тоа да го стори без неразумно одлагање и без нанесување на купувачот неразумни непогодности или неизвесности дека продавачот ќе му ги надомести трошоците што во врска со тоа ги имал. Во секој пак случај, купувачот го задржува правото да бара надоместување на штетата во согласност со оваа конвенција.

(2) Ако продавачот бара од купувачот да се изјасни дали го прифаќа извршувањето на договорот, а купувачот не му одговори во разумен рок, продавачот може да го изврши договорот во рокот што е наведен во неговото барање. Купувачот нема право до истекот на тој рок да се користи со кое и да било средство што не би било во согласност со извршувањето од страна на продавачот.

(3) Се смета дека известувањето на продавачот за тоа дека ќе го изврши договорот во определениот рок го содржи и барањето од претходниот став купувачот да му ја соопшти својата одлука.

(4) Барањето или известувањето на продавачот врз основа на став 2 или 3 од овој член произведува дејство само ако го примил купувачот.

Член 49

(1) Купувачот може да изјави дека го раскинува договорот:

(а) ако неизвршувањето на која и да било обврска што продавачот ја има врз основа на договорот или на оваа конвенција претставува суштествена повреда на договорот; или

(б) во случај на испорака, ако продавачот не ги испорачал стоките во додатниот рок што му го определил купувачот врз основа на став 1 од член 47 или изјавил дека нема да ги испорача во така определениот рок.

(2) Меѓутоа, во случаите кога продавачот ги испорачал стоките, купувачот го губи правото да го раскине договорот ако тоа не го сторил:

(а) во однос на задоцнета испорака, во разумен рок, сметајќи од моментот кога узнал дека испораката е извршена;

(в) во однос на која и да било друга повреда, освен задоцнета испорака, во разумен рок:

(i) откако узнае или морал да узнае за повредата:

(ii) по истекот на секој додатен рок што го определил купувачот во согласност со став (1) од член 47, или откако продавачот изјавил дека нема да ги изврши своите обврски во овој додатен рок; или

(iii) по истекот на секој додатен рок што го определил продавачот во согласност со став (2) од член 48 или откако купувачот изјавил дека нема да го прифати извршувањето.

Член 50

Ако стоките не се сообразни со договорот купувачот може, без оглед дали цената е веќе платена или не е, да ја намали цената сразмерно со разликата меѓу вредноста на стварно испорачаните стоки во времето на испораката спрема вредноста што во тоа време би ги имале стоките сообразни со договорот. Меѓутоа, ако продавачот го отстранил кое и да било неизвршување на своите обврски во согласност со член 37 или член 48 или ако купувачот од-бие да ја прими испораката од продавачот во согласност со тие членови, купувачот не може да ја намали цената.

Член 51

(1) Ако продавачот испорача само еден дел од стоките или кога само еден дел од стоките е сообразен со договорот, чл. 46 до 50 ќе се применат во поглед на делот што недостига или што не е сообразен со договорот.

(2) Купувачот може да изјави дека го раскинува целиот договор само ако делумното неизвршување или недостатокот на сообразност претставуваат суштествена повреда на договорот.

Член 52

(1) Ако продавачот ги испорача стоките пред датумот определен за испорача, купувачот може да ја прими или да ја одбие испораката.

(2) Ако продавачот испорача количество стоки поголемо од она што е предвидено со договорот, купувачот може да ја прими или одбие испораката на количеството што го надминува договореното количество. Ако купувачот го прими целиот вишок или еден негов дел над договореното количество, должен е да го плати според договорената цена.

ГЛАВА III ОБВРСКИ НА КУПУВАЧОТ

Член 53.

Купувачот се обврзува да ја исплати цената и да ја преземе испораката на стоките онака како што е предвидено со договорот и со оваа конвенција.

О т с е к I

Исплата на цената

Член 54

Обврската на купувачот да ја исплати цената подразбира преземање мерки и исполнување на формалностите предвидени со договорот или со соодветни закони и прописи за да може да се овозможи извршување на плаќањето.

Член 55

Кога договорот е исправно склучен, а цената за продадените стоки не е во договорот ни изречно ни молкома определена, ниту во него има одредби врз основа на кои би можела да се утврди ќе се смета, ако не е спротивно наведено, дека страните молкома се согласиле за цената што во моментот на склучувањето на договорот редовно се наплатувала во односната струка за такви стоки продадени под слични околности.

Член 56

Ако цената е утврдена според тежината на стоките; за определување на цената во случај на сомневање се зема нето тежината.

Член 57

(1) Ако купувачот не презел обврска да ја плати цената во кое и да било друго определено место тој е должен да му ја плати на продавачот:

(а) во седиштето на продавачот; или

(б) ако исплатата треба да се изврши со предавање на стоките или документите, во местото на тоа предавање,

(2) Продавачот го поднесува секое зголемување на трошоците сврзано со плаќањето до кое дошло поради промена на неговото седиште по склучувањето на договорот.

Член 58

(1) Ако купувачот не презел обврска да ја плати цената во кое и да било друго определено време, тој е должен да ја плати кога продавачот, во согласност со договорот и оваа конвенција, ќе му ги стави на купувачот на располагање било стоките било документите врз основа на кои може да се располага со стоките. Продавачот може да го услови предавањето на стоките или на документите со такво плаќање на цената.

(2) Ако со договорот е предвиден превоз на стоките, продавачот може да ги испрати стоките под услов стоките или документите врз основа на кои може да се располага со стоките да нема да му бидат предадени на купувачот додека не ја исплати цената.

(3) Купувачот не е должен да ја исплати цената пред да имал можност да ги прегледа стоките, освен ако начините на испорака или плаќање со кои страните се согласиле ја исклучуваат таквата можност.

Член 59

Купувачот е должен да ја исплати цената на оној што е определен со договорот или што може да се утврди врз основа на договорот или на оваа конвенција, без потреба продавачот да поставува некое барање или да направи некои други формалности.

Отсек II

Преземање ва испорака

Член 60

Обврската на купувачот за преземање на испорака се состои во:

- (а) вршење на сите дејствија што разумно од него се очекуваат за да му овозможи на продавачот да ја изврши испораката; и
- (б) преземање на стоките.

Отсек III

Средства со кои располага продавачот во случај на повреда на договорот од страна на купувачот

Член 61

(1) Ако купувачот не ја изврши која и да било од своите обврски што ја има врз основа на договорот или на оваа конвенција, продавачот може:

- (а) да ги користи правата предвидени во чл. 62 до 65;
- (б) да бара надоместување за штетата предвидена во чл. 74 до 77.

(2) Продавачот не го губи правото да бара надоместување на штетата со тоа што ги користи своите права во поглед на другите средства.

(3) Кога продавачот се користи со средство што е предвидено за повреда на договорот, судот или арбитражата не можат да му одобрат на купувачот продолжување на рокот.

Член 62

Продавачот може да бара од купувачот да ја плати цената, да ја презема испораката или да изврши други свои обврски, ако продавачот не се определи за средство што е спротивно на таквите барања.

Член 63

(1) Продавачот може да му определи на купувачот додатен рок со разумна должина за извршување на неговите обврски.

(2) Ако продавачот не прими известување од купувачот дека нема да ги изврши своите обврски во рокот што е така определен, продавачот не може до истекот на тој рок

да се користи со кое и да било средство предвидено за случај на повреда на договорот. Продавачот, меѓутоа, поради тоа не го губи правото да бара надоместување на штетата поради доцнење на купувачот.

Член 64

(1) Продавачот може да изјави дека го раскинува договорот:

(а) ако неизвршувањето на која и да било обврска што купувачот ја има врз основа на договорот или на оваа конвенција претставува суштествена повреда на договорот; или

(б) ако купувачот ни во додатниот рок што го определил продавачот во согласност со став 1 од член 63 не ја извршил својата обврска да ја плати цената или да ја преземе испораката на стоките, или ако изјавил дека тоа нема да го стори во така определен рок.

(2) Меѓутоа, во случај кога купувачот ја платил цената, продавачот го губи правото да го раскине договорот доколку тоа не го сторил:

(а) во поглед на задоцнетото извршување од страна на купувачот пред да узнае за извршувањето; или

(б) во поглед на која и да било друга повреда, освен задоцнетото извршување, во разумен рок:

(i) откако продавачот узнал или морал да узнае за повредата; или

(ii) по истекот на додатниот рок што го определил продавачот во согласност со став (1) од член 63 или откако купувачот изјавил дека нема да ги изврши своите обврски во овој додатен рок.

Член 65

(j) Ако според договорот купувачот е должен да ја определи формата, мерите или други обележја на стоките, а купувачот не ја сочини оваа спецификација до договорениот датум или до истекот на разумен рок откако од продавачот примил барање да го стори тоа, продавачот може, не зафаќајќи со тоа во своите други права што може да ги има, таа спецификација да ја сочини сам во согласност со потребите на купувачот што можеле да му бидат познати.

(1) Ако продавачот сам ја сочини спецификацијата, тој е должен да го извести купувачот за нејзишгте поединости и да му определи еден разумен рок во кој купувачот може да сочини некоја друга спецификација. Ако купувачот, откако примил такво известување од продавачот, тоа не го стори во така определениот рок, спецификацијата што ја сочинил продавачот е задолжителна.

ГЛАВА IV ПРЕМИНУВАЊЕ НА РИЗИК

Член 66

Откако ризикот преминал врз купувачот, овој е должен да ја плати цената без оглед на загуба или оштетување на стоките, освен кога загубата или оштетувањето се последица од дејствие или пропуст од страна на продавачот.

Член 67

(1) Ако според договорот за продажба е потребно да се изврши превоз на стоките, а продавачот не е обврзан да ги предаде во определено место, ризикот преминува врз купувачот кога стоките му се предадени на првиот превозник да му ги пренесе на купувачот во согласност со договорот за продажба. Ако продавачот е обврзан стоките да му ги предаде на превозник во определено место, ризикот преминува врз купувачот дури кога стоките му се предадени на превозникот во тоа место. Фактот што продавачот е овластен да ги задржи документите врз основа на кои може да се располага со стоките не влијае врз преминув-њето на ризикот.

(2) Меѓутоа, ризикот не преминува врз купувачот се додека стоките не се јасно идентифицирани како стоки наменети за извршување на договорот со обележување на нив, со документн за превоз, со известување што му е испратено на купувачот или на друг начин.

Член 68

Ризикот за стоки што се продадени во текот на превоз преминува врз купувачот во моментот на склучувањето на договор. Меѓутоа, ако околностите укажуваат на тоа, ризикот преминува врз купувачот во моментот кога стоките му се предадени на превозникот кој издал документи со кои се потврдува договор за превоз. Ако пак во моментот на склучувањето на договор за продажба продавачот знаел или морал да знае дека стоките се загубени или оштетени и тој факт не му го соопштил на купувачот ризикот за таква загуба или оштетување го поднесува продавачот.

Член 69

(1) Во случаи што не се предвидени во чл. 67 и 68 ризикот преминува врз купувачот од часот кога тој ќе ги преземе стоките или, ако тоа не го стори навремено, во часот кога стоките му се ставени на располагање, а тој прави повреда на договорот со тоа што не ги презема.

(2) Меѓутоа, ако купувачот е обврзан стоките да ги преземе во место што не е седиште на продавачот, ризикот преминува кога требало да се изврши испораката, а на купувачот му било познато дека стоките му се ставени на располагање во тоа место.

(3) Ако договорот се однесува на стоки што уште не се идентифицирани, се смета дека стоките му се ставени на купувачот на располагање дури кога се јасно идентифицирани како стоки наменети за извршување на договор.

Член 70

Ако продавачот сторил суштествена повреда на договорот, одредбите од чл. 67, 68 и 69 не го спречуваат купувачот да се користи со средствата што му стојат на располагање во случај на таква повреда.

ГЛАВА V

ЗАЕДНИЧКИ ОДРЕДБИ ЗА ОБВРСКИТЕ НА ПРОДАВАЧОТ И КУПУВАЧОТ

О т с е к I

Повреда на договор пред втасување и договори со последовни испораки

Член 71

(1) Една договорна страна може да го одложи извршувањето на своите обврски ако, по склучувањето на договор, стане јасно дека другата страна нема да изврши суштествен дел од своите обврски поради:

(а) сериозен недостиг на способност за извршување или на кредитна способност; или

(б) нејзиното однесување во поглед на подготовките за извршување или на извршувањето на договорот.

(2) Ако продавачот веќе ги испратил стоките пред да се појават причините предвидени во претходниот став, тој може да го спречи предавањето на стоките на купувачот дури и кога овој веќе има во рацете некој документ со кој стоките можат да се добијат. Овој став се однесува само на заемните права на купувачот и продавачот во поглед на стоките.

(3) Страната што го одлага извршувањето, било пред или по испраќањето на стоките, е должна веднаш за тоа да и испрати известување на другата страна и да продолжи со извршувањето, ако другата страна и даде доволно обезбедување дека уредно ќе ги изврши своите обврски.

Член 72

(1) Ако пред рокот за извршување на договорот е јасно дека едната страна ќе стори суштествена повреда на договорот, другата страна може да изјави дека го раскинува договорот.

(2) Ако расположивото време допушта, страната што има намера да го раскине договорот мора да и испрати на другата страна разумно известување за да и овозможи на оваа да даде доволно обезбедување дека уредно ќе ги изврши своите обврски.

(3) Одредбите од претходниот став нема да се применат ако другата страна изјавила дека нема да ги изврши своите обврски.

Член 73

(1) Ако, во случај на договор со последовни испораки, неизвршувањето на која и да било обврска на едната страна која се однесува на една испорака, претставува суштествена повреда на договорот во врска со таа испорака, другата страна може да изјави дека го раскинува договорот во однос на таа испорака.

(2) Ако, поради неизвршување на која и да било обврска на едната страна во однос на која и да било последовна испорака, другата страна основано може да заклучи дека ќе дојде до суштествена повреда на договорот во однос на идните испораки, таа страна може да изјави дека го раскинува договорот за во иднина, под услов тоа да го стори во разумен рок.

(3) Купувачот што раскинува договор поради која и да било испорака може истовремено да изјави дека го раскинува договорот за веќе примените испораки или за идните испораки, доколку поради нивната меѓузависност овие испораки не би можеле да се користат за целта што страните ја имале предвид при склучувањето на договорот.

Отсек II Надоместување на штета

Член 74

Надоместувањето на штета за повреда на договор, што ја сторила едната страна, е рамно на претрпената загуба и испуштената добивка што поради повредата настанала за другата страна. Ова надоместување не може да биде поголемо од загубата што страната што го повредила договорот ја предвидела или што морала да ја предвиди во моментот на склучувањето на договорот, со оглед на фактите што тогаш морале да и бидат познати.

Член 75

Ако договорот е раскинат и ако на разумен начин и во разумен рок по раскинувањето купувачот извршил купување заради покритие или продавачот - продажба заради покритие, страната што бара надоместување на штетата може да ја добие разликата меѓу договорената цена и цената на купувањето заради покритие односно продажба заради покритие, како и секое друго надоместување на штетата кое може да се добие врз основа на член 74.

Член 76

(1) Ако договорот е раскинат, а постои тековна цена за стоките, страната што бара надоместување на штетата, доколку не извршила купување или продажба заради покрите врз основа на член 75, може да ја добие разликата меѓу цената предвидена со договорот и тековната цена во моментот на раскинувањето, како и секое друго надоместување на штетата што и припаѓа врз основа на член 74. Меѓутоа, ако страната што бара надоместување на штетата го раскинала договорот по преземањето на стоките, ќе се примени тековната цена во моментот на преземањето на стоките, а не тековната цена во моментот на раскинувањето.

(2) Во смисла на претходниот став, се зема предвид тековната цена во местото каде што испораката требало да биде извршена или, ако во тоа место нема тековна цена, цената во друго место кое може разумно да послужи за таа цел, водејќи сметка за разликата во трошоците за превоз на стоките.

Член 77

Страната што се повикува на повреда на договорот е должна да ги преземе сите мерки што според околностите се разумни за да може да се намали загубата, вклучувајќи ја и испуштената добивка предизвикана со таква повреда. Ако така не постапи, другата страна може да бара намалување на надоместувањето во височина на износот на загубата што можела да се избегне.

Отсек III Камата

Член 78

Ако едната страна не ја плати цената или некој друг износ со кој е во заостаток, другата страна има право на камата на таквиот износ, а со тоа не го губи правото да бара надоместување на штетата што и припаѓа врз основа на член 74.

Отсек IV Ослободување од одговорноста

Член 79

(1) Ако едната страна не извршил некоја од своите обврски, таа нема да биде одговорна за неизвршувањето, ако докаже дека до неизвршувањето дошло поради пречка што била надзор од нејзината контрола и дека од неа не било разумно да се очекува во

времето на склучувањето на договорот пречката да ја земе предвид и да је избегне или совлада таквата пречка и нејзините последици.

(2) Ако неизвршувањето на едната страна последица од неизвршување на некое трето лице што таа страна го ангажирала да го изврши договорот во целост или делумно, таа страна се ослободува од одговорноста само:

а) ако таа е ослободена од одговорност врз основа на претходниот став; и

б) ако лицето што таа го ангажирала би било така ослободено кога одредбите од тој став би се примениле врз него.

(3) Ослободувањето предвидено со овој член десјтува за време додека трае пречката.

(4) Страната што не ги извршила своите обврски е должна да ја извести другата страна за пречката и влијанието на пречката врз нејзината можност да ја изврши обврската. Ако на другата страна не и стигне известување во разумен рок откако страната што не ги извршила обврските узнала или морала да узнае за пречката, таа страна одговара за штетата до која дошло поради непримање на известувањето.

(5) Ништо во овој член нема да ја спречи која и да било страна да се користи со кое и да било друго право, освен да бара надоместување штета според оваа конвенција.

Член 80

Едната страна не може да се повикува на неизвршување на другата страна, ако тоа неизвршување е предизвикано со нејзино дејствие или пропуст.

О т с е к V

Дејство на раскинувањето

Член 81

(1) Со раскинување на договор обете страни се ослободуваат од своите договорни обврски, освен од евентуална обврска да се надомести оштетата. Раскинувањето не влијае врз одредбите од договорот за решавање на спорови или врз која и да било одредба од договорот што ги уредува правата и обврските на страните по раскинувањето на договорот.

(2) Страната што го извршила договорот во целост или делумно може да бара од другата страна враќање на она што врз основа на договорот го испорачала или платила. Ако обете страни се должни да извршат враќање, заемните враќања се вршат истовремено.

Член 82

(1) Купувачот го губи правото да изјави дека го раскинува договорот или дека бара од продавачот да изврши замена на стоките ако нема можност да ги врати стоките во суштински иста состојба во која ги примил.

(2) Претходниот став нема да се примени:

(а) ако неможноста за враќање на стоките или за нивното враќање во суштински иста состојба во која се примени не е последица од дејствие или пропуст од страна на купувачот;

(б) ако стоките во целост или делумно пропаднале или се влошиле поради прегледот пропишан во член 38; или

(ц) ако стоките во целост или делумно се продадени во редовен ток на работење или купувачот ги потрошил или преработил во текот на нивната нормална употреба пред да го открил или морал да го открие недостигот на сообразноста.

Член 83

Купувачот што го изгубил правото да изјави дека го раскинува договорот или дека бара од продавачот замена на стоките врз основа на член 82 ги задржува сите други правни средства врз основа на договорот и оваа конвенција.

Член 84

(1) Ако продавачот е должен да ја врати цената тој, исто така, мора да плати камата врз неа, почнувајќи од денот кога му е исплатена цената.

(2) Купувачот е должен да му ги надомести на продавачот сите користи што од стоките или од еден нивни дел ги имал:

(а) ако е должен да ги врати стоките или еден нивни дел; или

(б) ако не му е можно да ги врати стоките или еден нивни дел или стоките или еден нивни дел да ги врати во суштински иста состојба во која го примил, но и покрај тоа изјавил дека го раскинува договорот или барал од продавачот замена на стоките.

Отсек VI

Чување на стоките

Член 85

(1) Ако купувачот е во доцнење со преземањето на испораката или кога, во случај плаќањето на цената и испораката да мораат да се извршат истовремено, не ја исплатил цената, а продавачот стоките ги држи или на друг начин ги контролира, продавачот е должен да преземе мерки што според околностите се разумни за зачувување на стоките. Тој има право да ги задржи стоките додека купувачот не му ги надомести неговите разумни трошоци.

Член 86

(1) Ако купувачот ги примил стоките и има намера да се послужи со своето право, врз основа на договорот или оваа конвенција, да ги одбие стоките, тој е должен да ги преземе сите мерки за зачувување на стоките што според околностите се разумни. Тој исто така има право да ги задржи стоките се додека купувачот не ги надомести неговите разумни трошоци.

(2) Ако стоките испратени на купувачот му се ставени на овој на располагање во местото на определување и тој се користи со своето право да ги одбие, должен е да ги преземе во владение за сметка на продавачот под услов тоа да може да се стори без исплата на цената и без неразумни непогодности или неразумни трошоци. Оваа одредба не се применува ако продавачот или лицето што е овластено да преземе грижа за стоките за негова сметка се наоѓа во местото на определување. Правата и обврските на купувачот што ќе ги преземе стоките во владение согласно со овој став се регулираат со одредбите од претходниот став.

Член 87

Страната што е должна да преземе мерки за зачувување на стоките може да му ги предаде на чување во склад на некое трето лице на трошок на другата страна, под услов трошоците за тоа чување да не бидат неразумни.

Член 88 .

(1) Страната што е должна стоките да ги зачува во склад според член 85 или 86 може истите да ги продаде на кој и да било погоден начин ако другата страна неразумно одолжува да ги преземе стоките во владение или да ги земе назад или да ги плати трошоците за зачувување, под услов да и достави на другата страна разумно известување за намерата дека стоките ќе ги продаде.

(2) Ако стоките се подложни на брзо расипување или нивното чување би барало неразумни трошоци, страната што е должна да ги чува стоките сообразно со член 85 или

86 мора да преземе разумни мерки истите да ги продаде. Ако е тоа можно, должна е да ја извести другата страна за својата намера да ги продаде стоките.

(3) Страната што ќе ги продаде стоките има право од сумата добиена со продажбата да задржи износ на разумни трошоци за чувањето и за продажбата на стоките. Таа е должна вишокот да и го продаде на другата страна.

ДЕЛ IV ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 89

Генералниот секретар на Обединетите нации се определува за депозитар на оваа конвенција.

Член 90

Оваа конвенција нема предност пред која и да било меѓународна спогодба што порано е склучена или што евентуално би се склучила, а содржи одредби што се однесуваат на прашањата што ги регулира оваа конвенција, под услов страните да имаат свои седишта во државите што се страни договорнички на таква спогодба.

Член 91

(1) Оваа конвенција ќе биде отворена за потпишување на завршната седница на Конференцијата на Обединетите за договорите за меѓународна продажба на стоки и ќе остане отворена за потпишување за сите држави во седиштето на Обединетите нации во Њујорк до 30 септември 1981 година.

(2) Оваа конвенција подлежи на ратификација, прифаќање или одобрување од страна на државите потписнички.

(3) Оваа конвенција е отворена за потпишување за сите држави што не се држави потписнички, од денот на нејзиното отворање за потпишување.

(4) Инструментите за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување ќе се депонираат кај Генералниот секретар на Обединетите нации.

Член 92

(1) Држава договорничка во моментот на потпишување, ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување може да изјави дека не се смета за обврзана во поглед на Дел II од оваа конвенција или дека ќе се смета за обврзана во поглед на Дел III на Конвенцијата.

(2) Државата договорничка што ќе направи изјава во согласност со претходниот став во однос на Дел II или Дел III од оваа конвенција, нема да се смета за држава договорничка во смисла на став 1 од член 1 на оваа конвенција во однос на материите што се регулираат во делот на кој таквата изјава се однесува.

Член 93

(1) Ако државата договорничка има една или повеќе територијални единици во кои, сообразно со нејзиниот устав, се применуваат различни правни системи во поглед на прашањата што се регулираат со оваа конвенција, таа може во времето на потпишување, ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување да изјави дека оваа конвенција ќе се применува врз сите територијални единици или само врз една или повеќе од нив, со тоа што таквата своја изјава може да ја измени со дополнителна изјава во кое и да било време.

(2) За овие изјави мора да се извести депозитарот и во нив мораат изречно да се наведат територијалните единици врз кои се протега оваа конвенција.

(3) Ако, врз основа на изјава дадена сообразно со овој член, оваа конвенција се протега на една или повеќе, но не на сите територијални единици на државата

договорничка, и ако седиштето на едната страна договорничка се наоѓа во таа држава, ќе се смета, во смисла на оваа конвенција, дека тоа седиште не е во државата договорничка, доколку не се наоѓа на територијалната единица врз која се протега оваа конвенција.

(4) Ако државата договорничка не направи изјава сообразно со став I од овој член, Конвенцијата се применува врз целокупната територија на таа држава.

Член 94

(1) Две или повеќе држави договорнички што имаат исти или слични правни правила за прашањата на кои се однесува оваа конвенција можат во кое и да било време да изјават дека Конвенцијата нема да се применува врз договорите за продажба или врз нивното склучување кога страните имаат свои седишта во тие држави. Овие изјави можат да се сторат заеднички или врз основа на реципрочни еднострани изјави.

(2) Државата договорничка што има исти или слични правни правила за прашањата на кои се однесува оваа конвенција како една или повеќе држави што не се страни договорнички може во кое и да било време да изјави дека Конвенцијата нема да се применува врз договорите за продажба или врз нивното склучување кога страните имаат свои седишта во тие држави..

(3) Ако една држава, во поглед на која е дадена изјава во смисла на претходниот став, дополнително стане држава договорничка, направената изјава, од датумот кога Конвенцијата влегува во сила во однос на новата држава договорничка, ќе има дејство на изјава направена врз основа на став 1, под услов новата држава договорничка да и се придружи на таквата изјава или да стори реципрочна еднострана изјава.

Член 95

При депонирањето на своите инструменти за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, секоја држава може да изјави дека не се смета за обврзана со одредбите од точка (б) на став 1 од член 1 на оваа Конвенција.

Член 96

Државата договорничка чие законодавство бара договорите за продажба да се склучуваат или потврдуваат во писмена форма може во кое и да било време да даде изјава во согласност со член 12 дека одредбите од чл. 1.1 и 29 или од дел I на оваа конвенција со кои се дозволува договор за продажба да се склучи, измени или спогодбено раскине или понуда прифаќање или која и да било друга изјава на волја да се направи на некој друг начин а не во писмена форма, нема да се применуваат кога која и да било страна има свое седиште во таа држава.

Член 97

(1) Изјавите направени врз основа на оваа Конвенција во времето на потпишување мораат да се потврдат по ратификацијата, прифаќањето или одобрувањето.

(2) Изјавите и потврдите на изјавите мораат да идат во писмена форма и официјално да му бидат доставени на депозитарот.

(3) Изјавите влегуваат во сила истовремено кога и Конвенцијата во однос на државата во прашање. Меѓутоа, изјавите што депозитарот официјално ќе ги прими по такво влегување во сила произведуваат дејство првиот ден од идниот месец по истекот на шестмесечниот рок сметајќи од денот кога депозитарот примил таква изјава. Реципрочни еднострани изјави дадени врз основа на член 94 произведуваат дејство првиот ден од идниот месец по истекот на шестмесечниот рок сметајќи од денот кога депозитарот ја примил последната изјава.

(4) Секоја држава што ќе направи изјава врз основа на оваа конвенција може истата да ја повлече во кое и да било време со официјално писмено известување упатено до депозитарот. Ова повлекување произведува дејство првиот ден од идниот месец по истекот на шестмесечниот рок од денот кога депозитарот примил такво известување,

(3) Повлекувањето на изјава што е дадена врз основа на член 94 ја лишува од дејство, од денот на влегувањето во сила на такво повлекување, секоја реципрочна изјава што ќе ја стори некоја друга држава врз основа на тој член.

Член 98

Не се допуштени какви и да било резерви освен оние што изречно се дозволени со оваа конвенција.

Член 99

(1) Оваа конвенција влегува во сила, освен во случаите предвидени во одредбите од став 6 на овој член, првиот ден од идниот месец по истекот на дванаесет месечниот рок од денот на депонирањето на десеттиот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, вклучувајќи го инструментот содржи изјава дадена врз основа на член 92.

(2) Кога држава ќе ја ратификува, прифати, одобри или ќе пристапи кон оваа конвенција по депонирањето на десеттиот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, оваа конвенција, освен делот кој е исклучен, влегува во сила во однос на таа држава, освен во случаите предвидени во став 6 од овој член, првиот ден од идниот месец по истекот на дванаесет месечниот рок од денот на депонирањето на нејзините инструменти за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување.

(3) Државата што ќе ја ратификува, прифати, одобри или ќе пристапи кон оваа конвенција, а е членка на Конвенцијата што се однесува на Еднообразниот закон за склучување на договори за меѓународна продажба на телесни подвижни предмети донесена во Хаг на 1 јули 1964 година (Хашка конвенција за склучување договори од 1964) или на Конвенцијата што се однесува на Еднообразниот закон за продажба на телесни подвижни предмети донесена во Хаг на 1 јули 1964 (Хашка конвенција за продажба од 1964) или на обете овие конвенции, истовремено ќе ја откаже, зависно од случајот, едната или обете конвенции: Хашката конвенција за продажба од 1964 и Хашката конвенција за склучување договори од 1964 со известување што во таа смисла ќе и го упати на Холандската влада.

(4) Државата членка на Хашката конвенција за продажба од 1964 која ќе ја ратификува, прифати, одобри или ќе пристапи кон сегашната конвенција и изјави или веќе изјавила врз основа на член 92 дека нема да се обврзе со делот II од оваа конвенција, во часот на ратификацијата, прифаќањето, одобрувањето или пристапувањето ќе ја откаже Хашката конвенција за продажба од 1964 со известување што во таа смисла ќе и го испрати на холандската влада.

(5) Државата членка на Хашката конвенција за склучување договори од 1964 што ќе ја ратификува, прифати, одобри или ќе пристапи кон сегашната конвенција и изјави или веќе изјавила врз основа на член 92 дека нема да се обврзе со III од оваа конвенција, во часот на ратификацијата, прифаќањето, одобрувањето или пристапувањето ќе ја откаже Хашката конвенција за склучување договори од 1964 со известување што во таа смисла ќе и го испрати холандската влада.

(6) Во смисла на овој член, ратификациите, прифаќањата, одобрувањата и пристапувањата кон оваа конвенција од страна на државите членки на Хашката конвенција за склучување договори од 1964 или на Хашката конвенција за продажба од 1964 влегуваат во сила дури откако откажувањата што се бараат од страна на такви држави во однос на споменатите две конвенции ќе влезат во сила. Депозитарот на оваа конвенција ќе се консултира со холандската влада, како депозитар на конвенциите од 1964, за да може да се обезбеди потребна координација во таа смисла.

Член 100

(1) Оваа Конвенција се применува врз склучувањето договори само кога предлогот за склучување на договор е сторен на денот или по денот ка влегувањето во сила на оваа конвенција во однос на државите договорнички за кои станува збор во точка (а) од став 1 на член 1 или на државата договорничка за која станува збор во точка (б) од став 1 на член 1.

(2) Оваа конвенција се применува само врз договорите склучени на денот или по денот на влегувањето во сила на Конвенцијата во однос на државите договорнички за кои станува збор во точка (а) од став 1 на член 1 или на државата договорничка за која станува збор во точка (б) од став 1 на член 1.

Член 101

(1) Држава договорничка може да ја откаже оваа конвенција, или дел II или дел III од оваа Конвенција, со официјално писмено известување упатено до депозитарот.

(2) Отказот произведува дејство првиот ден од идниот месец по истекот на дванаесетмесечниот рок од денот кога депозитарот го примил известувањето. Кога во известувањето е наведен подолг рок во кој отказот произведува дејство, отказот произведува дејство по истекот на таков подолг рок по приемот на известувањето од страна на депозитарот.

Составено во Виена на единаесетти април илјада деветстотни осумдесетта во еден оригинален примерок чии арапски, англиски, француски, кинески, руски и шпански текстови се веродостојни подеднакво.

Во потврда на што долупотпишаните, прописно ополномоштени од страна на своите влади, ја потпишаа оваа конвенција.